

met de wetenschap dat hij dierbaren door beulshanden had verloren.

Lichamelijk gebroken, maar geestelijk allerm minst. Nimmer heeft Lou Vorst het vertrouwen in de toekomst verloren. Eenmaal hersteld vatte hij zijn taak op: een wederopbouw van Joods Rotterdam, dat voor de oorlog 13.000 zielen telde en na de oorlog slechts 800. Wederopbouw met mensen vol met problemen zowel uit het verleden als voor wat de toekomst zal brengen.

Overtuigd Mizrachist als hij was - een volgeling van het religieuze Zionisme, een Israël op basis van Tora en Traditie - is hij zeker na het ontstaan van de Staat Israël een van de voorvechters geweest van emigratie naar het Heilige Land, zg. alijah. Velen heeft hij ertoe gebracht om daar te bouwen aan hun toekomst en aan die van het land. Pas na zijn pensionering hebben hij en zijn vrouw hun voorbeeld gevolgd.

FEL EN OPRECHT

Opperrabbijn Vorst was geen gemakkelijk mens. Degene echter die tegenover deze kleine, felle, eerlijke man stond, wist dat hij te maken had met iemand die stond voor zijn overtuiging en die altijd trachtte begrip op te brengen voor de ander. Lauwheid en ongeïnteresseerdheid waren begrippen die op hem niet van toepassing waren. Zo leefde en werkte Vorst, een man met gevoel voor stijl, een man met een diep en warm geloof, een man met grote kennis en ervaring, kortom een man met een allure die bij zijn naam paste.

Lou Vorst werd op 8 oktober 1903 te Amsterdam geboren in een gezin van diamantbewerkers. In 1922 deed hij op 19-jarige leeftijd staatsexamen voor toelating tot de Universiteit van Amsterdam, waar hij klassieke letteren ging studeren. Enige jaren daarna werd hij onderwijzer aan de Joodse school in Amsterdam-Noord en aan de Godsdienstschool aan het Jonas Daniël Meijerplein in Amsterdam. Toen in 1927 de Joodse Mulo werd opgericht, werd Vorst daar hoofd van het Godsdienstonderwijs.

Zijn leven is leren en onderwijzen geweest. In 1928 werd hij leraar aan het Beth Hamidrassj en in 1929 onderwijzer in het jongensweeshuis in de rabbijnse vakken. In 1930 werd hij na het slagen voor zijn kandidaatsexamen leraar aan het Seminarium in Amsterdam. Het jaar daarop haalde de toenmalige opperrabbijn A.B.N. Davids hem naar Rotterdam. Een kwart eeuw heeft hij het Seminarium met zijn uitgebreide kennis en inspirerende bezieling